prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Dodon Viorica

dosarul nr.2a-3498/25
2-25025454-02-2a-06102025

D E C I Z I E

17 februarie 2026 **mun.Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Serghei Dimitriu
Judecătorii Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca
Grefier Duțul Daniela

examinând în ședință publică cererile de apel declarate de către apelantul SRL ”Vento Retail” și de către avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul apelantului Răducanu Constantin, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16.06.2025,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul reclamantului Răducanu Constantin către SRL ”Vento Retail” privind anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

1. Avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul reclamantului Răducanu Constantin, a depus cerere de chemare în judecată către SRL ”Vento Retail” privind anularea ordinului de concediere nr.20 din 14.01.2025, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu 11 decembrie 2024, încasarea salariului restant și a sumei pentru concediul nefolosit, anularea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (f.d.4-10).
2. În motivarea acesteia a indicat că la data de 12 ianuarie 2023, între acesta și SRL „Vento Retail” a fost încheiat contractul individual de muncă nr.25, în temeiul căruia a fost angajat în funcția de conducător de autocamion pe o perioadă nedeterminată, cu un salariu lunar de 8.000 lei, inclusiv salariul suplimentar, conform pct. 2.1.2 din contract. A indicat că potrivit pct.1.12 din contract, regimul de muncă stabilit era de 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână, iar în contract nu era prevăzută activitatea în ture sau în regim de noapte.

   A menționat că potrivit pct.1.9 lit.b) din contractul individual de muncă, avea obligația

de a respecta Regulamentul intern, fișa postului și alte acte adoptate la nivel de unitate. A susținut că pe întreaga perioadă de activitate în calitate de conducător de autocamion, și-a îndeplinit cu conștiinciozitate obligațiile de muncă, nu a fost supus anchetelor de serviciu și nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

A relatat că programul său de activitate era gestionat de superiorul nemijlocit, Gheorghe Efros, iar șoferii de camioane nu se prezentau zilnic la oficiu, ci primeau sarcinile de lucru prin intermediul aplicației Viber, în grupul denumit „Șoferi și Logistică”, unde erau indicate persoanele și traseele repartizate.

A susținut că la data de 05 decembrie 2024, a fost eliminat din grupul Viber menționat și nu i-a mai fost transmisă nicio sarcină de lucru. A indicat că în perioada 04 decembrie 2024 – 10 decembrie 2024, s-a aflat în concediu medical, iar la data de 11 decembrie 2024, prezentându-se la locul de muncă, a constatat că autocamionul pe care îl conducea fusese repartizat unui alt șofer.

A menționat că în urma discuției cu șeful de rută, i s-a comunicat că nu există un alt camion disponibil și că urmează să fie contactat ulterior.

A relatat că la data de 17 și 18 decembrie 2024, s-a prezentat din nou la locul de muncă și a discutat cu șeful său, care i-a comunicat existența unor pretinse scurgeri de combustibil de la autocamionul utilizat de acesta, calificate de angajator drept furt. A indicat că i-au fost solicitate explicații și i-a fost prezentat un tabel privind scurgerile de motorină, deschis pe calculatorul de serviciu al superiorului, iar la data de 17 decembrie 2024 a efectuat o fotografie a acestui tabel, fapt ce confirmă, în opinia sa, prezența sa la locul de muncă.

A subliniat că din capturile apelurilor telefonice efectuate către superiorul Gheorghe Efros, juristul și contabila S.R.L. „Vento Retail”, pentru perioada 18 decembrie 2024 – 03 ianuarie 2025, rezultă existența unui conflict de muncă între părți, determinat de nerepartizarea sarcinilor de lucru și neexecutarea obligațiilor contractuale de către angajator.

A menționat că la data de 09 ianuarie 2025, a prezentat explicații cu privire la acuzațiile care îi erau aduse, iar ulterior a purtat discuții cu juristul și contabila societății referitor la pretinsa lipsă de combustibil imputată.

A susținut că a prezentat certificatul medical angajatorului la data de 11 decembrie 2024, când s-a prezentat efectiv la serviciu, însă în acea zi i s-a comunicat că nu există un camion disponibil pentru repartizare și că pretinsele scurgeri de motorină urmează să fie clarificate.

A subliniat că în această perioadă, angajatorul nu a emis un ordin de suspendare a contractului individual de muncă în temeiul art.78 alin.(2) lit.a) din Codul muncii și nu l-a informat despre suspendarea raporturilor de muncă pe perioada efectuării unei eventuale anchete de serviciu. Totodată, a indicat că nu i-a fost prezentat ordinul privind inițierea anchetei de serviciu, componența grupului de lucru sau persoana desemnată să reprezinte interesele salariatului.

Referitor la ordinul de concediere din 14 ianuarie 2025, reclamantul l-a calificat drept un abuz din partea angajatorului, menționând că nu a semnat acest ordin.

Cu privire la ordinul nr.897 din 30 decembrie 2024 privind reținerea din salariu a sumei de 945 lei, reclamantul a invocat că acesta a fost emis în baza unei note de serviciu întocmite de Dumitru Boghiu la data de 09 decembrie 2024 și a unor informații furnizate de SRL „Guava", fără efectuarea unei anchete de serviciu, fără documentarea pretinsei fapte și fără acordarea posibilității de a participa la verificări.

A susținut că constatările reflectate în ordinul respectiv sunt unilaterale și nu se bazează pe o cercetare obiectivă, iar angajatorul nu a administrat probe suficiente pentru a demonstra existența unui prejudiciu. În opinia sa, ar fi fost posibilă verificarea înregistrărilor video de la stațiile Peco sau de la parcarea angajatorului din localitatea Băcioi, unde existau camere de supraveghere.

A menționat că pretinsul furt de combustibil nu a fost demonstrat, întrucât nu este clar modul în care s-a stabilit lipsa cantității de 45 litri de motorină din rezervorul autocamionului, care avea capacitatea de 850 litri. A subliniat că un consum sporit de combustibil poate fi determinat de mai mulți factori, inclusiv starea tehnică a vehiculului, condițiile de exploatare, supraîncărcarea, condițiile meteo sau de drum, iar angajatorul nu a verificat existența unor asemenea cauze.

A indicat că tabelul prezentat de SRL „Guava" reflectă numeroase scurgeri în cantități mici și pe perioade îndelungate, fără a demonstra existența unor pierderi bruște de combustibil, iar la efectuarea constatărilor nu a participat nici reclamantul, nici un reprezentant al angajatorului.

A mai susținut că unele pretinse scurgeri ar fi fost înregistrate pe teritoriul parcării angajatorului din localitatea Băcioi, dotată cu camere de supraveghere și pază, însă aceste circumstanțe nu au fost investigate corespunzător.

Cu referire la sancțiunea disciplinară aplicată prin ordinul nr.20 din 14 ianuarie 2025, reclamantul a invocat că angajatorul i-a solicitat explicații privind pretinsa absență de la locul de muncă în perioada 16 decembrie 2024 – 30 decembrie 2024, însă în explicațiile oferite la 09 ianuarie 2025 a arătat că nu i-a fost repartizată sarcină de lucru, fiind eliminat din grupul Viber „Șoferi și Logistică", iar superiorul său i-a comunicat că va fi anunțat ulterior despre reluarea activității.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului de concediere nr.20 din 14 ianuarie 2025, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 11 decembrie 2024 până la adoptarea hotărârii judecătorești, calculat reieșind din salariul lunar de 8.000 lei, achitarea salariului restant și a drepturilor pentru concediul nefolosit, anularea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024 privind reținerea sumei de 945 lei din salariu, precum și repararea prejudiciului moral în cuantum de 50.000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 iunie 2025, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul

reclamantului Răducanu Constantin.

S-a anulat ordinul nr.897 din 30 decembrie 2024 privind reținerea sumei de 945 lei din salariu.

În rest cererea de chemare a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.88).

4. Pentru a adopta soluția respectivă, prima instanță a reținut că potrivit art.342 din Codul muncii, anterior emiterii ordinului privind repararea prejudiciului material, angajatorul urma să efectueze o anchetă de serviciu, să stabilească cauzele și mărimea prejudiciului, să solicite explicații de la salariat și să-i ofere posibilitatea de a lua cunoștință de materialele acumulate. Întrucât angajatorul nu a respectat procedura prevăzută de lege, neefectuând ancheta de serviciu și neasigurând reclamantului dreptul de a prezenta explicații și obiecții, prima instanță a constatat ilegalitatea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024 și a admis pretenția privind anularea acestuia.

Cu referire la anularea ordinului nr.20 din 14 ianuarie 2025 privind încetarea contractului individual de muncă, prima instanță a reținut că angajatorul a inițiat cercetarea disciplinară, solicitând reclamantului explicații privind lipsa de la locul de muncă începând cu data de 16 decembrie 2024. Reclamantul, deși a prezentat explicații, nu a demonstrat existența unor motive întemeiate care să justifice absența de la serviciu, iar angajatorul a dispus încetarea raporturilor de muncă în temeiul art.86 alin.(1) lit.h) din Codul muncii, pentru absența nemotivată de la locul de muncă mai mult de 4 ore consecutive.

În aceste circumstanțe, prima instanță a concluzionat că ordinul de concediere este legal și întemeiat, respingând pretențiile privind restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă.

Referitor la prejudiciul moral solicitat în cuantum de 50.000 lei, prima instanță a reținut că reclamantul nu a prezentat probe privind existența unor suferințe morale cauzate prin acțiuni ilegale ale angajatorului, iar concedierea a fost apreciată ca fiind legală. Prin urmare, cerința privind repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.98-104).

Solicitarea apelanților:

5. La data de 09 iulie 2025, apelantul SRL ”Vento Retail” a declarat apel, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea ce se referă la anularea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată (f.d.92-93).
6. La data de 10 iulie 2025, avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul apelantului Răducanu Constantin, a declarat apel, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii (f.d.97).

Argumentele părților:

7. *În motivarea cererii de apel, apelantul SRL ”Vento Retail”* a invocat că prima instanță nu

a ținut cont de faptul că însuși reclamantul a recunoscut, în cererea de chemare în judecată, că la data de 17 decembrie 2024 i-a fost adus la cunoștință faptul depistării unor pretinse sustrageri de combustibil de la autocamionul pe care îl conducea, fiindu-i prezentat tabelul privind scurgerile de motorină și solicitându-i-se explicații scrise.

A susținut că aceste circumstanțe demonstrează respectarea prevederilor art. 342 din Codul muncii privind efectuarea anchetei de serviciu anterior emiterii ordinului nr. 897 din 30 decembrie 2024. Totodată, apelantul a menționat că neconstituirea unei comisii prin ordin intern nu reprezintă o încălcare a legii, întrucât art.342 din Codul muncii conferă angajatorului dreptul, iar nu obligația, de a constitui o asemenea comisie. A subliniat că angajatorul a întreprins toate acțiunile necesare pentru stabilirea existenței și întinderii prejudiciului material, solicitând explicații scrise reclamantului, prezentându-i materialele relevante și oferindu-i posibilitatea de a lua cunoștință de celelalte acte ale anchetei, drept pe care acesta nu l-a exercitat.

În aceste condiții, apelantul a considerat că procedura prealabilă emiterii ordinului nr. 897 din 30 decembrie 2024 a fost respectată, iar concluzia primei instanțe privind lipsa anchetei de serviciu este eronată și contrară probelor administrate.

Prin urmare, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea referitoare la anularea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024, în rest cu menținerea actului contestat (f.d.123-124).

8. *În motivarea cererii de apel, avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul apelantului Răducanu Constantin* a menționat că prima instanță a apreciat eronat circumstanțele cauzei și probele administrate, pronunțând o hotărâre neîntemeiată în partea privind respingerea pretențiilor reclamantului.

A subliniat că deși prima instanță a anulat ordinul nr.897 din 30 decembrie 2024 prin care s-a dispus reținerea sumei de 945 lei din salariul reclamantului, în mod eronat nu a dispus restituirea acestei sume către Constantin Răducanu.

A susținut că imputarea reclamantului a unei pretinse fapte de furt al combustibilului, reținerea sumei din salariu și comunicarea acestor acuzații către colegii de serviciu reprezintă un tratament umilitor și abuziv din partea angajatorului, care a cauzat atingerea onoarei și demnității acestuia și justifică acordarea unei compensații pentru prejudiciul moral solicitat.

Totodată, a invocat că întrucât acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, prima instanță urma să dispună compensarea proporțională a cheltuielilor de judecată.

Cu referire la anularea ordinului nr.20 din 14 ianuarie 2025 privind încetarea raporturilor de muncă, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, apelantul a susținut că prima instanță a apreciat greșit probele administrate. A menționat că având funcția de conducător de autocamion/cisternă și efectuând curse internaționale, reclamantul nu avea un program fix de prezentare la serviciu, iar specificul activității presupunea un regim de muncă diferit, sarcinile fiind repartizate prin intermediul grupului Viber „Șoferi și Logistică”. La data de 05 decembrie 2024, reclamantul a fost eliminat din grupul Viber și nu a mai primit sarcini de lucru, iar după revenirea din

concediul medical, la data de 11 decembrie 2024, prezentându-se la serviciu, i s-a comunicat că nu există un alt autocamion disponibil și că urmează să fie contactat ulterior.

A indicat că reclamantul s-a prezentat ulterior la locul de muncă la datele de 17 și 18 decembrie 2024, când i-au fost comunicate acuzațiile privind pretinsele scurgeri de combustibil, iar discuțiile purtate cu reprezentanții angajatorului confirmă existența unui conflict de muncă determinat de nerepartizarea sarcinilor de lucru.

A subliniat că angajatorul nu a dispus suspendarea contractului individual de muncă pe perioada verificărilor, nu i-a prezentat reclamantului actele privind inițierea anchetei de serviciu și nu i-a asigurat posibilitatea de a participa efectiv la stabilirea circumstanțelor pretinsei abateri.

În consecință, avocatul a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și admiterea pretențiilor reclamantului privind restabilirea în funcție, încasarea drepturilor salariale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.115-117).

9. În ședința instanței de apel, avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul apelantului Răducanu Constantin, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. La fel, a solicitat respingerea apelului declarat de apelantul SRL ”Vento Retail”.
10. În ședința instanței de apel, reprezentantul SRL ”Vento Retail” a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea ce se referă la anularea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată. La fel, a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul lui Răducanu Constantin.

Aprecierea instanței de apel:

11. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelurile declarate drept neîntemeiate și care urmează a fi respinse, din motivele ce urmează.
12. În conformitate cu art.373 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

13. Potrivit art.385 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

14. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, în raport cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul constată că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.
15. Din materialele cauzei rezultă că la data de 12 ianuarie 2023, între SRL „Vento Retail" și Răducanu Constantin a fost încheiat contractul individual de muncă nr.25, prin care acesta a fost angajat în funcția de conducător de autocamion pe durată nedeterminată, fiind stabilită o perioadă de probă de 90 de zile. La aceeași dată, prin ordinul nr.39, a fost dispusă angajarea acestuia în funcția respectivă (f.d.12-13, 64).
16. Prin ordinul nr.897 din 30 decembrie 2024 emis de SC „Vento Retail" SRL, s-a dispus reținerea de la salariatul Răducanu Constantin a sumei de 945 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material pretins cauzat angajatorului, ca urmare a constatării unor scurgeri de combustibil în cantitate de 45 litri din rezervorul autocamionului aflat în folosința acestuia (f.d.16).
17. Tot la data de 30 decembrie 2024, SC „Vento Retail" SRL a solicitat lui Răducanu Constantin prezentarea explicațiilor scrise cu privire la neprezentarea la locul de muncă începând cu data de 16 decembrie 2024 și până la acea dată (f.d.15).
18. Prin ordinul nr.20 din 14 ianuarie 2025 emis de SC „Vento Retail" SRL, s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr.25 din 12 ianuarie 2023 încheiat cu Răducanu Constantin, în temeiul art.86 alin.(1) lit.h) din Codul muncii - absența salariatului fără motive întemeiate de la locul de muncă mai mult de 4 ore consecutive (f.d.14).
19. La 21 februarie 2025, avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul reclamantului Răducanu Constantin, a depus cerere de chemare în judecată către SRL "Vento Retail" privind anularea ordinului de concediere nr.20 din 14.01.2025, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu 11 decembrie 2024, încasarea salariului restant și a sumei pentru concediul nefolosit, anularea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (f.d.4-10).
20. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 iunie 2025, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul reclamantului Răducanu Constantin.

S-a anulat ordinul nr.897 din 30 decembrie 2024 privind reținerea sumei de 945 lei din salariu.

În rest cererea de chemare a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.88).

21. Apelantul SC „Vento Retail" SRL a contestat hotărârea în cauză în partea anulării ordinul nr.897 din 30 decembrie 2024 privind reținerea sumei de 945 lei din salariu și în această parte a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a pretenției date.

22. În contextul solicitării înaintate de apelantul SC „Vento Retail” SRL, instanţa de apel reţine că potrivit art.333 alin.(1) Codul muncii, salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.
23. În acord cu art.342 Codul muncii, pînă la emiterea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) privind repararea prejudiciului material de către salariatul în cauză, angajatorul este obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit şi a cauzelor apariţiei lui.

Pentru efectuarea anchetei de serviciu, angajatorul este în drept să creeze, prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), o comisie cu participarea specialiştilor în materie.

Pentru stabilirea cauzei apariţiei prejudiciului material este obligatorie solicitarea unei explicaţii în scris de la salariat. Refuzul de a o prezenta se consemnează într-un proces-verbal semnat de cîte un reprezentant al angajatorului şi, respectiv, al salariaţilor.

Salariatul are dreptul să ia cunoştinţă de toate materialele acumulate în procesul anchetei de serviciu.

24. Art. 344 Codul muncii stabilește că reţinerea de la salariatul vinovat a sumei prejudiciului material care nu depăşeşte salariul mediu lunar se efectuează prin ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului, care trebuie să fie emis în termen de cel mult o lună din ziua stabilirii mărimii prejudiciului.

Dacă suma prejudiciului material ce urmează a fi reţinută de la salariat depăşeşte salariul mediu lunar sau dacă a fost omis termenul menţionat la alin.(1), reţinerea se efectuează conform hotărîrii (deciziei) instanţei de judecată.

În cazul în care angajatorul nu respectă modul stabilit pentru repararea prejudiciului material, salariatul este în drept să se adreseze în instanţa de judecată (titlul XII).

În caz de apariţie a divergenţelor privind modul de reparare a prejudiciului material, părţile sînt în drept să se adreseze în instanţa de judecată în termen de un an din ziua constatării mărimii prejudiciului (titlul XII).

25. Instanța constată că la emiterea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024, prin care s-a dispus reținerea de la salariatul Răducanu Constantin a sumei de 945 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material pretins cauzat angajatorului SC „Vento Retail” SRL, angajatorul nu a respectat procedura prevăzută de Codul muncii.
26. Colegiul reține că potrivit confirmării eliberate de sistemul de control al combustibilului și monitorizare a vehiculelor „Guava”, au fost depistate scurgeri de combustibil în cantitate totală de 110 litri la vehiculul cu numărul de înmatriculare KWX 990, aflat în proprietatea SC „Vento Retail” SRL, pentru perioada 01 noiembrie 2024 – 30 noiembrie 2024 (f.d.70).
27. Totodată, prin procesul-verbal de constatare nr.01 din 03 decembrie 2024, s-a consemnat existența unei scurgeri de combustibil în cantitate de 45 litri de motorină la vehiculul cu numărul de înmatriculare KWX 990, fiind solicitate explicații scrise de la Răducanu Constantin cu privire la circumstanțele constatate (f.d.71).
28. Deși angajatorul a acumulat anumite informații privind existența pretinsului prejudiciu

material, acesta nu a demonstrat efectuarea unei anchete de serviciu în sensul art.342 din Codul muncii, cu constituirea unei comisii și stabilirea cauzelor producerii prejudiciului, a vinovăției salariatului și a întinderii reale a acestuia, anterior emiterii ordinului de reținere a sumei respective.

29. Mai mult, Colegiul remarcă faptul că deși în cuprinsul ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024 se face referire la contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.02 din 12 ianuarie 2023, un asemenea înscris nu a fost prezentat nici instanței de fond și nici instanței de apel.
30. Totodată, nu au fost prezentate probe confirmative ce ar atesta relațiile sau serviciile prestate de SRL ”Guava”, adică dacă există careva relații contractuale sau de altă natură între SC „Vento Retail” SRL și SRL ”Guava”, sau în baza la ce SRL ”Guava” este în drept de a măsura/de a verifica volumul combustibilului autocamioanelor.
31. Completul de judecată apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului SC „Vento Retail” SRL privind respectarea procedurii de stabilire și reparare a prejudiciului material, întrucât simpla acumulare a unor informații privind existența unor scurgeri de combustibil și solicitarea explicațiilor de la salariat nu substituie efectuarea unei anchete de serviciu în condițiile art.342 din Codul muncii și nu înlătură obligația angajatorului de a demonstra existența tuturor condițiilor răspunderii materiale a salariatului.
32. În aceste circumstanțe, Colegiul judiciar constată că prima instanță în mod corect a reținut că emiterea ordinului nr.897 din 30 decembrie 2024 a avut loc cu încălcarea prevederilor legale, iar în circumstanțele speței nu sunt aplicabile prevederile art.344 alin.(1) din Codul muncii, motiv pentru care în mod întemeiat a dispus anularea acestuia.
33. Referitor la apelul declarat de avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul apelantului Răducanu Constantin, instanța de apel expune următoarele.
34. Astfel, în apelul înaintat avocatul Mazarenco G. a indicat că deși prima instanță a anulat ordinul nr.897 din 30 decembrie 2024 prin care s-a dispus reținerea sumei de 945 lei din salariul reclamantului, în mod eronat nu a dispus restituirea acestei sume către Constantin Răducanu.
35. Instanța de apel nu poate reține argumentul invocat, deoarece în cererea de chemare în judecată care a fost înaintată și semnată de avocatul Mazarenco Grigorii, nici nu se regăsește o astfel de solicitare de a restitui suma de 945 lei lui Răducanu Constantin. Solicitarea indicată în acțiune se reduce doar la anularea ordinului nr.897 din 30.12.2024 prin care s-a dispus reținerea prejudiciului în mărime de 945 lei (f.d.4).
36. Conform art.240 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.
37. Astfel, instanța de judecată nu putea să se expună asupra pretenției de restituire a sumei, din moment ce o astfel de pretenție în acțiunea înaintată nici nu a fost formulată.
38. Cât privește solicitările avocatului Mazarenco G., reprezentantul apelantului Răducanu C. privind anularea ordinului de concediere nr.20 din 14.01.2025, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu 11 decembrie 2024,

încasarea salariului restant și a sumei pentru concediul nefolosit, și repararea prejudiciului moral, Colegiul menționează următoarele.

39. Conform art.201 Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligaţia tuturor salariaţilor de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convenţiile colective, cu contractele colective şi cu cele individuale de muncă, precum şi cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unităţii.
40. Art.202 Codul muncii stabilește că disciplina de muncă se asigură în unitate prin crearea de către angajator a condiţiilor economice, sociale, juridice şi organizatorice necesare prestării unei munci de înaltă productivitate, prin formarea unei atitudini conştiente faţă de muncă, prin aplicarea de stimulări şi recompense pentru munca conştiincioasă, precum şi de sancţiuni în caz de comitere a unor abateri disciplinare.
41. Potrivit art.206 alin.(1) Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) **concedierea (în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)-r)).**
42. În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat concedierea (în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)-r)). Alin. (5) al articolului dat prevede că la aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul trebuie să ţină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise şi de alte circumstanţe obiective.
43. Cu referire la legalitatea ordinului nr.20 din 14 ianuarie 2025 privind încetarea contractului individual de muncă, Colegiul reține că prima instanță corect a constatat că la data de 30 decembrie 2024, SC „Vento Retail" SRL a inițiat procedura de cercetare disciplinară prealabilă, prin notificarea nr.570, prin care reclamantului i s-a acordat termen de 5 zile lucrătoare pentru a se prezenta la sediul companiei sau pentru a prezenta explicații privind motivele neprezentării la locul de muncă începând cu data de 16 decembrie 2024 (f.d.15).
44. De asemenea, s-a constatat că la data de 14 ianuarie 2025, a fost emis ordinul nr.20, prin care angajatorul a dispus încetarea contractului individual de muncă nr.25 din 12 ianuarie 2023, în temeiul art.86 alin(1) lit. h) din Codul muncii, reținând că reclamantul a absentat nemotivat de la locul de muncă mai mult de 4 ore consecutive.
45. Colegiul apreciază că prima instanță întemeiat a reținut că reclamantul nu a prezentat probe care să justifice absența de la locul de muncă sau existența unor motive obiective care l-ar fi împiedicat să se prezinte la serviciu. Totodată, materialele cauzei nu confirmă existența unor impedimente din partea angajatorului de a-și exercita atribuțiile de muncă, reclamantul/apelant neprobând că a fost privat nejustificat de posibilitatea de a activa.
46. Astfel, la data de 09 ianuarie 2025 angajatul Constantin Răducanu s-a prezentat la oficiu, unde a scris o explicație, însă careva motive întemeiate nu a putut oferi și nici probe care să demonstreze lipsa motivată de la locul e munca. Ca urmare a anchetei de serviciu

inițiate, s-a stabilit că Constantin Răducanu nu s-a prezentat la locul de muncă începând cu data de 16 decembrie 2024 și până la data emiterii ordinului, neinformând angajatorul sau conducătorul nemijlocit despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu.

47. Deși în apelul declarat de avocatul Mazarenco G. este indicat că apelantul s-a prezentat la serviciu la data de 17.12.2024 și 18.12.2024 și a discutat cu șeful, care i-a comunicat despre scurgerile de combustibil la camionul pe care lucra acesta, totuși în ordinul de concediere este indicată lipsa de la serviciu începând cu data de 16 decembrie 2024. Referitor la data de 16 decembrie 2024 apelantul nu are nici o justificare, precum și invocarea că ulterior s-a prezentat la serviciu pentru a discuta cu șeful, nu poate fi echivalată cu o prezență la serviciu deplină conform legislației muncii.
48. La fel, este de menționat că deși la serviciu s-a declanșat un conflict referitor la scurgerile de combustibil de la autocamioane, din acest motiv salariatul nu este îndreptățit de a nu se prezenta la serviciu, ba dimpotrivă având un contract de muncă, chiar și dacă autocamionul acestuia i-a fost transmis altui șofer, salariatul are obligația de a se prezenta la locul de muncă, având în vedere și faptul salarizării lunare.
49. În aceste circumstanțe, Colegiul conchide că încetarea raporturilor de muncă în temeiul art.86 alin.(1) lit.h) din Codul muncii a fost dispusă cu respectarea procedurii legale, iar ordinul nr.20 din 14 ianuarie 2025 este legal și întemeiat. Prin urmare, corect prima instanță a respins pretențiile privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă.
50. Referitor la pretenția privind repararea prejudiciului moral în cuantum de 50.000 lei, Colegiul judiciar reține că acordarea unei asemenea compensații presupune existența unei fapte ilicite a angajatorului și producerea unui prejudiciu moral efectiv, dovedit prin probe pertinente. Ori în condițiile în care legalitatea concedierii a fost confirmată, iar reclamantul nu a prezentat probe privind cauzarea unor suferințe morale prin acțiuni ilegale ale angajatorului, prima instanță corect a respins această pretenție ca neîntemeiată.
51. În această ordine de idei, Completul de judecată concluzionează că în speță, criticile aduse de apelanți însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea apelului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.385 Cod de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.
52. Acest fapt denotă caracterul declarativ al cererilor de apel, fiind lipsite de esență și care evidențiază dezacordul apelanților cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a cererilor de apel.
53. Față de cele ce preced și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în cererile de apel sunt nejustificate, Curtea de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererile de apel declarate de apelantul SRL ”Vento Retail” și de către avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul apelantului Răducanu Constantin şi de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din

16 iunie 2025.

54. În conformitate cu prevederile art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se resping cererile de apel declarate de apelantul SRL ”Vento Retail” și de către avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul apelantului Răducanu Constantin.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16.06.2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Mazarenco Grigorii, reprezentantul reclamantului Răducanu Constantin către SRL ”Vento Retail” privind anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței Serghei Dimitriu

Judecătorii Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca